

Édes Birikém!

Már épen akartam nekced írni,
 mert nagyon megörültem az „Evang.
 Élet”-nek, amit épen meg is akartunk
 rendelni, — amikor egy újabb külső-
 mennyel örvendeztetél meg beün-
 ked. Az új áldjon meg éte! —

Hogy Jodi itthon volt egy hédig azt
 meg tudhatod tőle magától, mert
 peti úja alkalmából náladok is
 járt. Ezt el nem mulasztandó, — mint-
 ha csak hára memne! — Háts az az
 egy hét túlságosan gyorsan múlt
 el, — s máris itt hagyt beünked
 Jodi. — Az a lilvásváradi nyaralás
 is olyan váratlanul lépte meg. —
 Hét helyet biztosítottak a bouzhádi
 gyermek otthon számára, s a főnöke
 Jodit és a nyolc hetes Judit névű kislá-
 sa. Így volt, — s most talán egy
 évig megint nem látjuk! De ha
 valamilyen engedelmeskedésle volna emiat

a városban, esembe jut a Pé Biri-
kém, hogy milyen bölcsen viselked a
seregben, pedig 2 gyermekkel kellett
elválnod és nem siránkosol, hanem
az Úrra bírod őket is tudod hogy
minden a javukra lesz! - Hiszen
én is hogy Grinek is kellett az a me-
rén vágyra kelés. Sok mindent még
reményből ismert meg és hiszem hogy
az Úr bölcsen igazgatja majd életed
továbbra is. - Péti meg ugyancsak meg-
állja a helyét ott ahová az Úr elvitté,
igazán örüdtünk a hírek hogy olyan
nyeres, tehetséges emberek is vannak
közüjük, hogy Balival együtt meg-
találják majd egymás oldalán azt
a Boldogságot, amire vágyódtok!
- Jó hogy még megmarad közeled
Akos, ő kárpótál eleveniségével a
szenvedéstől. Péti hogy olyan
szenvedő emberek, bírdos a bizonyítva-
nya is kitünő lesz, s ha a Császárné
tehetségét örökölte a szenvedés

ferre is, akkor még sok örömezők tes-
beno, amit kivétel kivétel! —

Bizikém ha egy per len egy kis
idöd is jár sok magatokról! Hogy
vagy egésze dolgában? Nem lehet
neben, hogy olyan nagyon késő-
dől, haza menni. Híven perre
mindnyájunknak kívánatosabb
lemez más "odaát" lenni, de annig
az is itt akar látni bejárnak, ad-
digi az egészünk is vigyázunk
kell. Voltál-e orvosnál? — mivel fog-
lalkosol otthon mióta nem fájnak?
Van itt egy nagyon aranyos, kedves
fajta "né" "Zsuzsika néni", 48 éve fáj,
valószínűleg nyugdíjba kerül más,
s más előre kíván hogy nem engedje
szóval fáj. — Ami kedves kö-
rösséveszünkkel meg az a megbi-
seltetés érte hogy foglalni és állítani
az újrat való polgárlatait. Imádk-
ságnakban hordozuk, majd azt az is
neki bölcsességet hogy kellő időben mit

feléje. — Ki hogy van? aki a levele a nyár-
ra? Adt' hírem idén nek' Szovákiaké judai.
— Tegnap kaptam egy kedves levelet Tuzól.
Tegnap megörültem neki. Vigyes, helyes kis
leveles, már bele rókot az új életbe. —
Teja hogy nagyon kívüldök Szapolszány-
ba az idősanyjával és chargis névvel.
Kivéli hogy én is ott leszek. Kívésen meg-
tenném, de adt' hírem idén nem juda-
lok el ilyen messire t' hère. Egzelöre
jul. 1-éig ki kéne köldözniük imcu? Hogy
hova? ahig nem tudjuk. — Adt'ám Egzedel
sem akarám hosszabb időre egyedül
hagyni, most nem éri magát a legjobb.
T' hère felküldt' Flexuschüssal. Vigyámi
bell' most rá' az étkéséssel is. Ha csak
lehet Te meny' fölöttémül! Az Úr
Sagye nagyon áldottá eseket az al-
kalniakal! —

Az Úr áldjon meg és őrizzen meg
Titeket! —

Tok szeretettel küldöm esőkjai-
mat és üdvözlémet:

Adri.

Egzed kézesőkjait és üdvözlését küldi.